

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Nüfusu az ve dağınık olan köylerde, ilköğretim öğrencilerinin il ve ilçe gibi daha büyük yerleşim yerlerine gününbirlik ulaştırılmasıyla 1989-1990 öğretim yılında ilköğretim öğrencilerinin taşınmasıyla başlayan taşınmalı eğitim sistemi, 2012-2013'te 12 yıllık zorunlu eğitim sisteminin gelmesiyle lise öğrencilerini de içine alarak uygulanmaya devam ediyor.

Uygulamanın neden olduğu yüksek maddi yükünün yanında birçok sorunu da beraberinde getirdiği hem basına yansıyan haberlerden hem de bu konuda açıklama yapan mesleki örgütlerin yetkililerinden bilinmektedir.

Yaşanan sorunların en başında çocukların köylerinden uzak okullara gitmek zorunda kalmaları nedeniyle servislerin çok erken saatlerde birkaç köyden çocukları alması ve aynı şekilde inanılmaz zaman kaybıyla evlerine geri götürmeleri gelmektedir ki, bunu yanında yaşanan kazalar da önemli bir problem teşkil etmektedir.

Okulsuz ve öğretmensiz kalan köylerdeki aileler ise çocuklarının bu zorluğu yaşamaması için çareyi büyük şehirlere göç etmekte aradı. Köyde insan kalmayınca tarım ve hayvancılık bırakılmaya başlandı.

Köylerde çocuklar en fazla ilkokula gönderiliyor. Sonrasında tarımsal faaliyetlerde çalıştırılıyor. Özellikle aileler, kız çocuklarını ortaöğretim seviyesinde köy dışında bir yere göndermek istemiyor.

Taşımalı eğitim çocukların zamanını çalan, öğrenciyi yoran, maliyeti artıran, öğretmen ve idareciyi zora sokan bir uygulama. Taşımalı sistemden kimse memnun değil, ne taşıyanlar memnun, paralarını doğru dürüst alamıyorlar ne taşınanlar memnun. Yaşadığımız bu Pandemi sürecinde geçilen uzaktan eğitim nedeniyle yılda 185 gün çalışan servisçiler ancak 80 gün çalışabilmiştir.

Sistemde sıkıntılar olduğu, 2019 Yılı Sayıştay Denetim Raporlarına kadar da yansımış durumda. Sayıştay'ın vermiş olduğu raporda, taşımali eğitimde planlama konusunda özellikle ciddi bir sıkıntı olduğu yazılmıştır.

Ayrıca öğretmen ile veli arasındaki diyalog da çok sıkı bir şekilde olmuyor. Çoğunlukla taşınmalı eğitimdeki veli sadece veli toplantısı olduğunda okula gidiyor, bazen o zaman bile gitmiyor. Öğrenci velisi ile öğretmen arasındaki diyalog da kopuk oluyor. Uygulamanın, özellikle yoksul aile çocuklarının denetlenmeyen vakıf, dernek, cemaat, tarikat yurtlarına, okullarına teslim edilmesine neden olduğu da bilinmektedir.

2021 yılı için Milli Eğitim Bakanlığının kendi bütçesinden taşımali eğitime ayırdığı bütçe 5,5 milyar TL olarak öngörölmüş olup bu tutar nerdeyse 2020 yılında eğitim yatırımlarına ayrılan 5,8 milyar TL kadardır. Benzer durum 2021 yılında da karşımıza çıkmaktadır. Milli Eğitim Bakanlığının 2021 yılı yatırım bütçesi 11,3 milyar TL'ye artırılmasıyla birlikte 5,5 milyar TL'lik taşımali eğitim ödeneğine ayrıca Sosyal Yardımlaşma Fonu'ndan gelecek 2 milyar 950 milyon ve pansiyonlardaki öğrencilere ödenecek 1,3 milyar TL'yi de eklediğimizde taşımali eğitime harcanacak para yine nerdeyse eğitim yatırımlarına ayrılan para kadar olmaktadır.

Ayrıca basit bir hesaplama ile 25 milyar TL'lik bütçeyle taşınmalı eğitimde vazgeçme ihtimali vardır. Şöyle ki, taşınmalı eğitim alan 1 milyon 256 bin öğrenciden yaklaşık 200 öğrenciye 8 derslik 1 okul isabet ettiğini düşürsek ortalama bir hesaplama yaklaşık 6 bin okula ihtiyaç vardır. Sekiz derslik bir okulun da yaklaşık yatırım

2

